

Feria VI In Parasceve

Schola Gregoriana Gedanensis

FUNDACJA SCHOLA GREGORIANA GEDANENSIS
pod patronatem św. Mikołaja z Miry
<http://choral.gda.pl/>

Ant. j.
toni
ij.

CA-LICEM. Ps. 115. Crédidi, propter quod locúsus

sum : * ego autem humi-li-átus sum nimis.

Psalm. 115

Crédidi, propter quod locúsus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.

Uwierzyłem, przetożem mówił: a ja ponizon jestem bardzo.

Ego dixi in excéssu meo: * omnis homo mendax.

Jam rzekł w zachwyceniu mojem: Każdy człowiek kłamca.

Quid retríbuiam Dómino, * pro ómnibus, quae retríbuit mihi?

Cóż oddam Panu za wszystko, co mi dobrze czynił?

Cálicem salutáris accípiam: * et nomen Dómini invocábo.

Kielich zbawienia wezmę, a imienia Pańskiego wzywać będę.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo eius: * pretiósá in conspéctu Dómini mors sanctórum eius:

Śluby moje Panu oddam przede wszystkim ludem jego. Droga przed oblicznością Pańską śmierć świętych jego.

O Dómine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et fílius ancíllae tuae.

O Panie! bom ja sługa twój: jam sługa twój, i syn służebnice twojej:

Dirupísti víncula mea: * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et in nomen Dómini invocábo.

potargałeś pęta moje. Tobie ofiaruję ofiarę chwały, a imienia Pańskiego wzywać będę.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli eius: * in átriis domus Dómini, in médio tui Ierúsalem.

Śluby moje Panu oddam przed oczyma wszystkiego ludu jego: W sieniach domu Pańskiego, w pośrodku ciebie, o Jeruzalem!

Kielich zbawienia wezmę, a imienia Pańskiego wzywać będę.

Ant. CA-LICEM salu-tá-ris accípi-am : et nomen Dómini

Ant. ij.
toni
viiij.

invo-cábo. CUM his. Ps. 119: Ad Dóminum

cum tribu-lárer clamávi : * et exaudivit me.

Psalm. 119

Ad Dóminum cum tribulárer clamavi: *et exaudívit me.

Wołałem do Pana, gdym był utrapiony, * i wysłuchał mię.

Dómine, líbera ánimam meam a lábiis iníquis, *et a lingua dolósa.

Panie, wyzwól duszę moją od ust nieprawych, *i od języka zdrażliwego.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam ?

Coć może być dano, albo coć może być przyłożono* do języka zdrażliwego?

Sagíttae poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

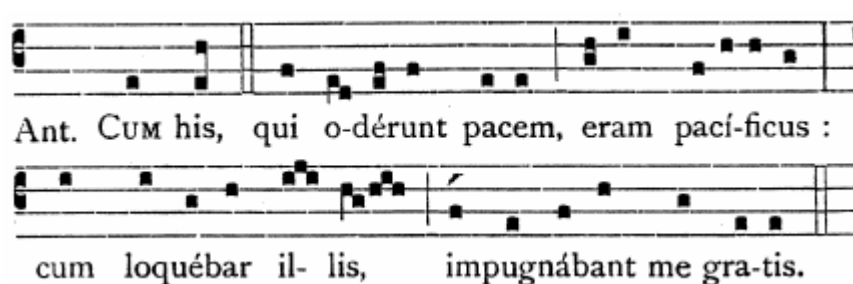
Strzały mocarzowe ostre,* z węglem pustoszącym.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est:* habitavi cum habitantibus Cedar; multum incola fuit ánima mea.

Ach mnie, że się mieszkanie moje przedłużyło: mieszkałem z obywatelmi Cedar. * Długo przebywała dusza moja

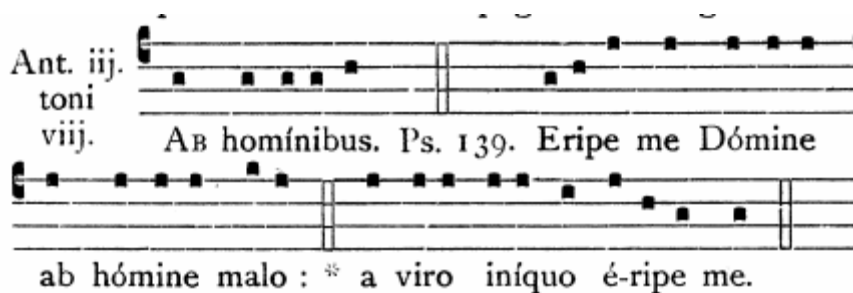
Cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus;* cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

z tymi, którzy nienawidzą pokoju. Byłem spokojny*, gdym mówił z nimi: prześladowali mię bez przyczyny.

Ant. Cum his, qui o-dérunt pacem, eram paci-ficus :
cum loquébar il- lis, impugnábant me gra-tis.

Z tymi, którzy nienawidzą pokoju, byłem spokojny, gdym mówił z nimi: prześladowali mię bez przyczyny.

Ant. iij.
toni
viiij. Ab homínibus. Ps. 139. Eripe me Dómine
ab hómine malo : * a viro iníquo é-ripe me.

Psalm 139- IVa

Eripe me Dómine ab hómine malo: * a viro iniquo éripe me.

Wybaw mię, Panie, od człowieka złego, * strzeż mnie od gwałtownika:

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde: * tota die constituébant práelia.

Od tych, którzy w sercu knują złe zamiary, * każdego dnia wznieczają spory.

Acuérunt linguas suas sicut serpéntis: * venénum

Ostre jak u węża ich języki, * a jad zmijowy

áspidum sub lábijs eórum.

Custódi me Dómine de manu peccatóris: * et ab homínibus iníquis éripe me.

Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos: * abscondérunt supérbi láqueum mihi.

Et funes extendérunt in láqueum: * juxta iter scándalum posuérunt mihi.

Dixi Dómino: Deus meus es tu: * exáudi Dómine vocem deprecatiónis meæ.

Dómine, Dómine virtus salutis meæ: * obumbrásti super caput meum in die belli.

Ne tradas me, Dómine, a desidério meo peccatóri: * cogitavérunt contra me, ne derelinquas me, ne forte exalténtur.

Caput circúitus eórum: * labor labiórum ipsórum opériet eos.

Cadent super eos carbónes, + in ignem dejícies eos: * in misériis non subsístent.

Vir linguósus non dirigétur in terra: * virum injústum mala cápient in intéritu.

Cognóvi quia fáciat Dóminus judícium ínopis: * et vindíctam páuperum.

Verúmtamen justí confitebúntur nómini tuo: * et habitábunt recti cum vultu tuo.

pod ich wargami.

Od rąk grzesznika ustrzeż mię, Panie, * zachowaj mnie od gwałtownika,

Od tych, co zamyślają z nóg mnie zwalić. * Pyszni sidło na mnie skrycie zastawiają:

Złoczyńcy rozciągają powrozy, * umieszczają pułapki na mojej drodze.

Mówię Panu: Jesteś moim Bogiem; * usłysz, o Panie, moje głośne błaganie.

Panie, mój Panie, potężna moja pomocy, * osłaniasz w dniu walki moją głowę.

Nie dawaj tego, Panie, czego pragnie niegodziwiec, * nie spełniaj jego zamiarów!

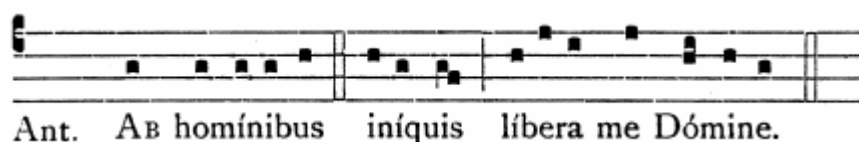
Niech nie podnoszą głowy ci, którzy mnie otaczają, * niech dzieło ich warg przygniecie ich samych!

Niech spadnie na nich deszcz węgli ognistych; + niech zwali ich do dołu, * by się nie podnieśli.

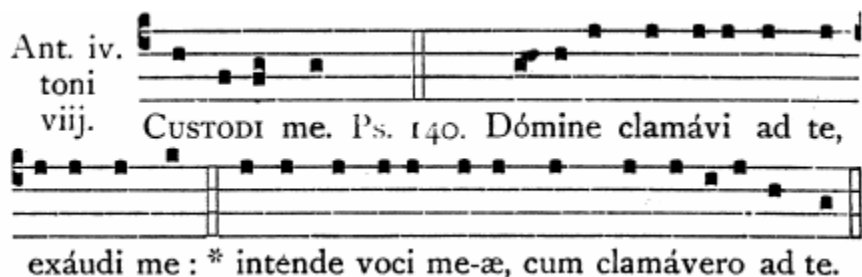
Niech nie ostanie się w kraju mąż złego języka: * gwałtownika niech ogarną nieszczęścia.

Wiem, że Pan oddaje sprawiedliwość ubogiemu, * biednemu – słuszność.

Tylko sprawiedliwi będą sławili Twe imię, * prawi mieszkać będą przed Twoim obliczem.

Od człowieka niegodziwego wyzwól mnie.

Psalm 140-VIIIb

Dómine clamávi ad te, exáudi me: * inténde voci meæ, cum clamávero ad te.

Dirigátur oratio mea sicut incénsum in conspéctu tuo: * elevátio mánuum meárum sacrificium vespertinum.

Pone Dómine custódiam ori meo: * et óstium circumstántiæ lábjis meis.

Non declines cor meum in verba malítiæ, * ad excusándas excusatiónes in peccátis.

Cum homínibus operántibus iniquitátem: * et non comunicábo cum eléctis eórum.

Corripiet me iustus in misericórdia, et increpábit me: * óleum autem peccatóris non impínguet caput meum.

Quóniam adhuc et orátio mea in beneplácitis eórum: * absórpti sunt iuncti petræ iudices eórum.

Audient verba mea quóniam potuérunt: * sicut crassitúdo terræ erúpta est super terram.

Dissipáta sunt ossa nostra secus inférnum: + quia ad te Dómine, Dómine óculi mei: * in te sperávi, non áuferas ánimam meam.

Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi: * et a scándalis operantium iniquitátem.

Cadent in retiáculo eius peccatóres: * singuláriter sum ego donec tránseam.

Do Ciebie, wołam, Panie, prędko mi dopomóż; * usłysz głos mój, gdy wołam do Ciebie.

Niech moja modlitwa będzie stale przed Tobą jak kadzidło; * wzniesienie rąk moich – jako ofiara wieczorna!

Postaw, Panie, straż moim ustom * i wartę przy bramie warg moich!

Mojego serca nie skłaniaj do złego słowa, * do popełnienia czynów niegodziwych,

Bym nigdy z ludźmi, co czynią nieprawość, * nie jadł ich potraw wybornych.

Niech sprawiedliwy mię bije: to czyn miłości; * olejek występnego niech nigdy nie ozdabia mojej głowy!

Nieustannie przeciwstawiam swą modlitwę ich złości. * Popadli w moc. Skały ich sędziowie

I usłyszeli, jak łagodne były moje słowa. * Jak kamień młyński rozbija się o ziemię

Tak rozrzucono ich kości nad czeluścią Szeolu. + Do Ciebie bowiem, Panie mój, Panie, [zwracam] moje oczy; * do Ciebie się uciekłem: Ty nie gub mej duszy.

Strzeż mnie od sidła, które zastawili na mnie, * i od pułapek złoczyńców.

Niechaj występni wpadną w swoje sieci, * podczas gdy ja ujdę cało.

Ant. CUSTODI me a láqueo, quem sta-tu-é- runt
mihi : et a scándalis operánti-um iniqui-tátem.

Strzeż mnie od sidła, które zastawili na mnie: i od pułapek złoczyńców.

Ant. v.
toni
vij. CONSIDERABAM. Ps. 141. Voce me-a ad Dóminum
clamávi : * voce me-a ad Dóminum deprecátus sum :

Psalm 141- IIIb

Voce mea ad Dóminum clamávi: * voce mea ad Głośno wołam do Pana, * głośno błagam Pana.
Dóminum deprecátus sum:

Effúndo in conspéctu eius oratió^unem meam, * Wylewam przed Nim troskę swą, * wyjawiam
et tribulatió^unem meam ante íps^um pronúncio. przed Nim udrękę swą.

In deficiéndo ex me spírítum meum, * et tu Gdy duch mój we mnie ustaje, * Ty znasz moją
cognovisti sémitas meas. ścieżkę.

In via hac, qua ambulábam, * abscondérunt Na drodze, po której kroczę, * ukryli sidło na
láqueum mihi. mnie.

Considerábam ad déxteram, et vidébam: * et Oglądałem się w prawo i patrząc: * a nie ma
non erat qui cognósceret me. nikogo, kto by miał wzgląd na mnie.

Périit fuga a me, * et non est qui requírat Znikła dla mnie możność pomocy, * nie ma
ánimam meam. nikogo, kto by dbał o życie moje.

Clamávi ad te, Dómine, * dixi: Tu es spes mea, Do Ciebie wołam, o Panie, * mówię: Ty jesteś
pórtio mea in terra vivéntium. moją ucieczką, udziałem moim w ziemi
żyjących.

Inténde ad deprecatió^unem meam: * quia Zważ na wołanie moje, * bo jestem bardzo
humiliátus sum nimis. słaby.

Líbera me a persecuéntibus me: * quia Wybaw mię od prześladowców, * gdyż są
confortáti sunt super me. mocniejsi ode mnie.

Educ de custódia ánimam meam ad Wyprowadź mnie z więzienia, bym dziękował
confiténdum nómini tuo: * me expéctant iusti, imieniu Twojemu. * Otoczą mnie sprawiedliwi,
donec retríbuas mihi. gdy okażesz dobroć mi.

Ant. CONSIDERABAM ad déxteram, et vidébam : et non
e- rat qui cognósceret me.

Oglądałem się na prawą stronę a baczyłem, i nie był, ktoby mię poznał

Ant. j. toni. CUM acce-pisset acétum, dixit : Consummátum
est. Et inclináto cá-pi-te trádedit spí-ri-tum.
Cant. Magní-ficat. e u ó u a e.

Gdy wziął ocet, rzekł: Wykonało się. A skłoniwszy głowę, ducha oddał. (secundum Joannem 19,30)

Magníficat * ánima mea Dóminum,	Wielbi * dusza moja Pana
Et exsultávit spíritus <u>meus</u> * in Deo salutári meo;	I raduje się duch mój w Bogu, Zbawicielu moim.
Quia respéxit humilitátem <u>ancíllæ suæ</u> , * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.	Bo wejrzał na użyczenie swojej Służebnicy. * Oto bowiem odtąd błogosławić mnie będą wszystkie pokolenia.
Quia fecit mihi magna, qui <u>potens</u> est: * et sanctum <u>nomen</u> eius.	Gdyż wielkie rzeczy uczynił mi Wszechmocny, * a Jego imię jest święte.
Et misericórdia eius a progénie in progénies * tíméntibus eum.	Jego miłosierdzie z pokolenia na pokolenie * nad tymi, którzy się Go boją
Fecit poténtiam <u>in</u> bráchio <u>suo</u> : * dispérsit supérbos mente <u>cordis</u> sui,	Okazał moc swego ramienia, * rozproszył pyszniących się zamysłami serc swoich.
Depósuit <u>poténtes</u> de <u>sede</u> , * et exaltávit húmiles,	Strącił władców z tronu, * a wywyższył pokornych.
Esuriéntes <u>implévit bonis</u> , * et dívites dimísit inánes.	Głodnych nasycił dobrami, * a bogatych z niczym odprawił.
Suscépit <u>Israel</u> , púerum <u>suum</u> , * recordátus misericórdiæ suæ.	Ujął się za swoim sługą, Izraelem, * pomny na swe miłosierdzie,
Sicut locútus est <u>ad</u> patres <u>nostros</u> , * Abraham, et sémini <u>ejus</u> in sæcula.	Jak obiecał naszym ojcom, * Abrahamowi i jego potomstwu na wieki

Psalm 50. recytowany na kolanach.

Psalm. 50

Miserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam;	Zmiłuj się nade mną, Boże, według wielkiego miłosierdzia twego:
et secúndum multitudínem miseratiónum tuárum, *dele iniquitátem meam.	a według mnóstwa litości twoich zgładź nieprawość moją.
Amplius lava me ab iniquitáte mea, * et a peccáto meo munda me.	Jeszcze więcej omyj mię od nieprawości mojej: * i od grzechu mojego oczyść mię.
Quóniam iniquitátem meam ego cognóscó, * et	Albowiem ja znam nieprawość moją, * i grzech

peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci; * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum iudicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum, * et in peccatis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti; * incerta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor; * lavabis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam, * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccatis meis, * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus: * et spiritum rectum innova in viscéribus meis.

Ne prócias me a fácie tua, * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spírítu principáli confírma me.

Docébo iniquos vias tuas, * et impii ad te convertentur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ, * et exsultábit lingua mea iustítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluístes sacrificium, dedíssem útique; * holocáustis non delectáberis.

Sacrificium Deo spíritus contribulátus; * cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrificium iustítie, oblationes et holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítilos.

mój jest zawždy przeciwko mnie.

Tobiem samemu zgrzeszył i uczyniłem złość przed tobą, abyś się usprawiedliwił w mowach twoich, a zwyciężył, gdy cię posądzają.

Oto bowiem w nieprawościach jestem poczęty: * a w grzechach poczęła mię matka moja.

Oto bowiem umiłowałeś prawdę: * niewiadome i skryte rzeczy mądrości twojej objawiłeś mi.

Pokropisz mię Hyzopem, a będę oczyszczony: * omyjesz mię, a będę nad śnieg wybielony.

Słuchowi memu dasz radość i wesele: * i rozradują się kości poniżone.

Odwróć oblicze twoje od grzechów moich: a zgładź wszystkie nieprawości moje.

Serce czyste stwórz we mnie, Boże! * i ducha prawego odnow we wnętrzościach moich.

Nie odrzucaj mię od oblicza twego: * i Ducha świętego twego nie bierz ode mnie.

Przywróć mi radość zbawienia twojego, * i duchem przedniejszym potwierdź mię.

Będę nauczał nieprawę dróg twoich: * a niebożni do ciebie się nawrócą.

Wybaw mię ze krwi, Boże, Boże zbawienia mego! * a język mój z radością będzie wysławiał sprawiedliwość twoją.

Panie, otworzysz wargi moje: * a usta moje opowiadać będą chwałę twoją.

Albowiem gdybyś był chciał ofiary, wzdrybich był dać: * w całopalonych nie będziesz się kochał.

Ofiara Bogu, duch strapiony: * serca skruszonego i unizonego, Boże, nie wzgardzisz.

Uczyń dobrze, Panie, Syonowi w dobrej woli twojej, * aby się zbudowały mury Jeruzalem.

Tedy przyjmiesz ofiarę sprawiedliwości, obiady i całopalenia: * tedy nakładą na ołtarz twój cielców.

RESPICE, quæsumus Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et crucis subíre torméntum.

*Denite dicatur secreto **Pater moster.**, et sic Vesperæ*